

240

1776/X/4

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 108v

σχ. 235, 239, 243-244

**Απόφαση προδικαστική. Δημοσίευση αποφάσεως.
Αγωγή κατά συντρόφου για κακοδιαχείριση. Αποδείξεις.**

// *Tῇ αὐτῇ ώς ὅπισδεν.*

²/ *॥Ἐδι ॥ αβάσδ(ει) ἡ ὅπισδεν ἀπόφασις, κατ' ἔμπροσθεν τῶν δύο, κὺρ
Κάρου ³/ καὶ Κωσμῆτζα, καὶ μήν ὥντας εὐχαριστ(ει)μένος ὁ κύρ Κάρος ⁴/
ἐπρωτοστολό(ει)σεν πάλην διὰ νὰ γραφθῇ τὸ ἀργαστῆρη, ⁵/ λέγωντας ἀκόμη
ὅτι τέτοια¹ ὁ Κωσμῆτζας δὲν περι:⁶/πατ(εῖ) καλὰ. λοιπόν νὰ τὸν παρασταί(ει),
καὶ τότες δέλ(ει) ⁷/ πεδευθ(εῖ). (εἰ)δὲ τό ἀργαστῆρη κατά τὴν ὅπισδεν καὶ
ση:⁸/μερινὴν <κρίσιν> ὅποῦ ἀπεφασίσθ(ει), πρέπ(ει) νὰ ἀναμένεται ⁹/ ἡ
ὅπισδεν δ(ει)ωρία, καὶ οὗτως ἀποφασίζεται καὶ ἐκ δευ:¹⁰/τέρου.*

¹¹⁻¹⁴/ *δωμᾶς βελλερᾶς νὺν προεστῶς τρ, Μανικάτης σαφράν(ος) [μον.(;)],
Ιωάννης. τζήνγγ(ού) τρω, Κόνσταντηνος Αρπάσις τρ, Γεώργιος
Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) τρο, Ιωάννης Ιωάνν(ου) μάρκ(ου), καπετάνος τρια.*

στ. 2 Η απόφαση λαμβανόταν, καταγραφόταν και υπογραφόταν χωρίς την παρουσία των διαδίκων. Στη συνέχεια, καλούνταν οι διάδικοι και το κοινό και διαβαζόταν η απόφαση. Με τον τρόπο αυτό γινόταν η δημοσίευση.

στ. 3-6 Νέα αγωγή για άμεση απογραφή του εμπορεύματος, επειδή δήδεν ο εναγόμενος κάνει ατασδαλίες. Στην ουσία, ο ενάγων φοβάται μήπως ο εναγόμενος προβαίνει σε εκποίηση εμπορευμάτων κρυφά.

στ. 6-10 Το Κριτήριο τάσσει αποδείξεις για την κακοδιαχείρηση, αλλά εμμένει στην προηγούμενη απόφασή του για τον χρόνο της απογραφής.

1. «...ὅτι τέτοια», ορδότερα : «... τέτοια ὅτι...».

241

1777/II/6

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 108v

σχ. 242

**Πρακτικό. Σύγκληση τακτικής συνελεύσεως της Κ.
Απείδεια παρέδρου. Επιβολή προστίμου.**

¹⁵/ 1777: φεβρουαρίου 6:

¹⁶/ *Μὲ τὴν προσταγὴν τοῦ ἄρχ(ων) προεστοῦ μας, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν*

τυν(εί)δ(ει)αν¹⁷/ τῆς κουμπανίαςμας, ἐδώδ(ει) (εἰ)δησις διὰ μέσων τοῦ καπετάνου τῆς κουμ¹⁸/πανίας, τόσον (εἰ)ς τοὺς ὁμνεγμένους ὅσον καὶ (εἰ)ς τὴν ἔξωτέραν, διὰ νὰ συ:¹⁹/ναδρισδοῦμεν ὅλοι μας κοινῶς, διὰ νὰ κάμῃ [[προεστ]]πρώ(ει)ν ἄρ(χων) προεστὼς²⁰/ τὴν εὐχαρίστ(ει)σιν ὀλονῶν, καὶ τὴν παραίτισην τῆς προαιδρ(ει)ας του.²¹/ τὸ ὁμοῖως καὶ ὅλα τά ἄλλα τὰ ὄφικα ὅπου ὁ καδ' (εἰ)ς (εἰ)χεν παλαιὰ.²²/ ὅδεν καὶ ὅλοιμας διὰ τὸ συμφέρων τῆς κουμπανίαςμας, εὐρέδημεν²³/ (εἰ)ς τὸν δ(ει)ωρησμένον καιρὸν, πλὴν τοῦ κὺρο Μανικάτη Σαφράνου καὶ²⁴/ ἐρωτῶντας τὸν καπετάνον, ἃν τὸν ἔκραξεν, ὁ ὅποιος ἀπεκρίθ(ει), ναī.²⁵/ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον ὅμως, τὸν ἐστ(ει)λλαμεν καὶ ἐκ δευτέρου διὰ νὰ τὸν²⁶/ κράξη, τοῦ ὅποίου καὶ ἀπεκρίθ(ει) μερικὰ ἐνάντια λόγια. καὶ μὲ²⁷/ τὸ νὰ ἦταν μόνος, ὁ καπετάνος, ἐστάλθ(ει) καὶ ἐκ δευτέρου ἔνας ὁμοσ:²⁸/μένος μέ τὸν καπετάνον μαζὴ, διὰ νὰ τὸν κράξουν ν' ἄλδη καὶ ἡ²⁹/ αὐδεντ(ει)ατου, διά νά ἐλδῆ (εἰ)ς τὸ συνέδρ(ει)ον, ἐστωντας νά μήν ἦτον³⁰/ ὑπόδεσης μόνον ἐνοῦ, ἄλλα ὅλης τῆς κοινώτιος. τῶν ὅποίων³¹/ ἀπεκρίθ(ει) πάλην τὸ δὲν ἔρχωμαι, καὶ ἄς μὲ πάρουν καὶ γ<κ>λῶμπαν.³²/ ὅδεν κοινῶς ἀποφασίσθ(ει), διὰ νὰ γ<κ>λωμπίζεται φιω(ρίνια) οῦ(γκρικα) F 36³³ – καὶ ἔστω.

³³⁻³⁵/ Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ., Ιωάννης τζήνγγ(ου) πρω, κυρήτζης χατζῆ τύχ(ου), Ιωάννης Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος πρία, Κωνστάντηνος Αρπάσις πρ.

Η σημασία αυτής της εγγραφής έγκειται στο ότι τεκμηριώνει τον τρόπο κατά τον οποίο συγκαλούνταν η συνέλευση των μελών από τον απερχόμενο προεστό². Είναι χαρακτηριστικό επίσης ότι η πειδαρχική απόφαση λαμβάνεται από τα παρόντα μέλη, συλλογικά (στ. 32, «κοινῶς»), και υπογράφεται από ορκωτούς παρέδρους και τον «καπετάνο»³, ενώ η πειδαρχική απόφαση και η επιβολή προστίμου ήταν συνήδως αρμοδιότητα του προεστού, του οποίου ὅμως, στην προκειμένη περίπτωση, η δητεία είχε ἡδη λήξει με τη σύγκληση της συνελεύσεως⁴. Να σημειωθεί ότι ο παραβάτης ήταν πάρεδρος και είχε διατελέσει προεστός.

1. Βλ. π.χ. Θ. 32(1695) §§ 3-4 (ΕΚΣ, σ. 315). Το πρόστιμο που απειλείται στις δύο παραγράφους επιβάλλεται αδροιστικά. Βλ. επίσης, ὥ.π., σ. 229 (α, 1).
2. Βλ. ὥ.π., σσ. 124 επ.
3. Βλ. ὥ.π., σσ. 133-135.
4. Για την υποκατάσταση του προεστού από τους παρέδρους στην ἀσκηση αρμοδιοτήτων, βλ. ὥ.π., σσ. 129 επ.

